

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«12» квітня 2024 року

Старший слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України старший лейтенант юстиції Дика Софія Андріївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023000000001066 від 18.10.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Штатському Олександру Павловичу,
18 травня 1979 року народження, уродженцю
м. Зеленодольськ Апостолівського району
Дніпропетровської області, зареєстрованого
та проживаючого за адресою: Запорізька
область, м. Енергодар, вул. Молодіжна,
буд. 77, кв. 79

1) про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництві), вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень і дій держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Штатський О.П.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська Федерація) та ще 49

країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної

сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин

на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської та Запорізької областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки

держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення Російською Федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів зс РФ на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання збройних сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту зс РФ, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду президенту РФ на використання зс РФ на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також Постанову № 1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим».

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до рф «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума РФ, а 21 березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів рф, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон рф № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти. «Республіка Крим» вважається прийнятою до РФ з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону РФ № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта РФ.

На далі, продовжуючи підривну діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади РФ,

правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів зс РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку РФ.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії російської федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку РФ на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку РФ внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва РФ і зс РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами зс та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Зеленського В.О. №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №7300 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №2263-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №7664 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 годин 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» №2738-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» 2915-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 3057-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 3429-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 16 листопада 2023 року строком на 90 діб.

Законом про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 3564-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 14 лютого 2024 року строком на 90 діб.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

При цьому, тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація РФ території України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від

07.05.2022, далі за текстом – Закон № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Згідно з ч.ч. 2 ст.9 Закону № 1207-VII будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими частиною другою цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Так, після встановлення 24.02.2022 збройними формуваннями РФ загального контролю на частині території Запорізької області, з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ, державними органами і структурами РФ, функціонально відповідальними за управління тимчасово окупованими територіями, створено підконтрольні РФ самопроголошені органи, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували властиві органам державної влади та органам місцевого самоврядування функції, у тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

04.03.2022 військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації було окуповано територію міста Енергодар Запорізької області та ВП «Запорізька атомна електростанція» АТ «НАЕК «Енергоатом» (до 29.12.2023 ДП «НАЕК «Енергоатом») (далі – Запорізька АЕС або ВП «ЗАЕС»), де останні розмістили військову техніку та особовий склад.

При цьому, згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 8 червня 1998 р. № 830 «Про призначення експлуатуючої організації (оператора) ядерних установок» державне підприємство «НАЕК «Енергоатом» призначено експлуатуючою організацією (оператором) ядерних установок щодо Запорізької атомної електростанції, що здійснює виготовлення та постачання електроенергії як відокремлений підрозділ ДП «НАЕК «Енергоатом».

30.09.2022 президент Російської Федерації путін в.в., всупереч нормам міжнародного права, підписав указ «Про визнання Запорізької області» № 685 від 29 вересня 2022 року, чим визнав державний суверенітет та незалежність Запорізької області.

У подальшому, 03.10.2022 після встановлення фактичного контролю над ВП «Запорізька атомна електростанція» ДП «НАЕК «Енергоатом» (з 29.12.2023 ВП «Запорізька атомна електростанція» АТ «НАЕК «Енергоатом»), на виконання рішень політичного керівництва російської федерації, з метою забезпечення видимості легітимної діяльності окупованої Запорізької атомної електростанції згідно законодавства РФ, представниками держави-агресора, а саме службовими особами Акціонерного товариства «Російський концерн з виробництва електричної та теплової енергії на атомних станція (далі – АТ «Концерн Росенергоатом», рос. – *Акционерное общество «Российский концерн по производству электрической и тепловой энергии на атомных*

станциях, ІПН: 7721632827, ОГРН: 5087746119951, ОКФС: 61: Власність держкорпорації, ОКОГУ: 4100301: Державна корпорація по атомній енергії "Росатом", зареєстроване за адресою: РФ, м. Москва, вул. Велика Ординка, буд. 24/26), що входить до складу державної корпорації «Росатом», створено акціонерне товариство «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС» (рос. – акционерное общество «Эксплуатирующая организация «Запорожская АЭС», скорочено – АТ «ЕО «ЗАЕС» (рос. – АО «ЭО ЗАЭС», указом Президента України від 05.02.2023 № 57/2023 введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 05.02.2023 про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до акціонерного товариства «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС»), про що внесені відомості до Єдиного державного реєстру юридичних осіб російської федерації, а саме: основний державний реєстраційний номер – 1227700626350, ідентифікаційний номер платника податків – 9721179921. Місцезнаходження юридичної особи: Російська Федерація, 109507, м. Москва, вул. Ферганська, буд. 25, корп.1, пов. 10, прим. 1009).

Так, 04.10.2022 президентом Російської Федерації путіним в.в. підписано закон №7-ФКЗ «Про прийняття до Російської Федерації Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації суб'єкта - Запорізької області».

У подальшому, з метою забезпечення видимості легітимної діяльності окупованої Запорізької атомної електростанції згідно законодавства РФ, відповідно до частини 2 статті 31 Федерального конституційного закону від 4 жовтня 2022 р. N 7-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта - Запорізької області» президентом Російської Федерації путіним в.в. ухвалено указ від 05.10.2022 № 711 «Про особливості правового регулювання в області використання атомної енергії на території Запорізької області», відповідно до якого АТ «ЕО ЗАЕС» наділено статусом так званої експлуатуючої організації в області використання атомної енергії, яка здійснює власними силами або із залученням інших організацій діяльність з експлуатації та виводу з експлуатації об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції.

При цьому, пунктом 3 вказаного указу уряду Російської Федерації доручено:

а) забезпечити прийняття у федеральну власність об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції та іншого майна, необхідного для здійснення її діяльності;

б) вжити заходів, направлених на створення федерального державного унітарного підприємства «Запорізька АЕС» з метою забезпечення безпеки об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції;

в) забезпечити закріплення на праві господарського відання за федеральним державним унітарним підприємством «Запорізька АЕС» майна, зазначеного в підпункті "а" цього пункту;

г) визначити на період до 1 січня 2028 року. особливості використання акціонерним товариством «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС» фінансових, матеріальних та інших ресурсів, ...;

д) визначити на період до 1 січня 2028. р. особливості організацій та здійснення федерального державного нагляду в галузі використання атомної

енергії та промислової безпеки у відношенні Запорізької атомної електростанції....»).

Крім того, з метою забезпечення видимості легітимної діяльності окупованої Запорізької атомної електростанції згідно законодавства РФ, на виконання п.п. б п. 3 Указа Президента Російської Федерації від 05.10.2022 № 711 «Про особливості правового регулювання в області використання атомної енергії на території Запорізької області», 07.10.2022 створено та зареєстроване згідно законодавства РФ Федеральне державне унітарне підприємство «Запорізька АЕС» (рос. – *Федеральное государственное унитарное предприятие «Запорожская АЭС»*, засновник – Російська Федерація, ІПН 7743394421, ОГРН: 1227700644270, ОКФС: 12 - Федеральна власність, ОКОПФ: 65241 – Федеральне державне унітарне підприємство, зареєстроване за адресою: РФ, м. Москва, муніципальний округ Головинський, ш. Пакгаузне, буд. 19).

Відповідно до статті 8(2) Конвенції про ядерну безпеку, сторонами якої є як Україна, так і Російська Федерація, громадська безпека та захист навколишнього середовища підтримуються за допомогою системи регуляторного нагляду в юрисдикціях, де експлуатуються атомні електростанції, через незалежні національні регулюючі органи. Нехтуючи цією системою нагляду, Російська Федерація в односторонньому порядку узурпувала регуляторні повноваження українського ядерного регулятора та систему ліцензування, яка була створена для захисту населення та навколишнього середовища.

Поряд з цим, Указом Президента України №687/2022 від 04.10.2022 «Про нікчемність актів, що порушують суверенітет та територіальну цілісність України» відповідно до статей 2, 8, 9, 17, 18, 102, 106 Конституції України постановлено визнання нікчемними, тобто такими, що не породжують жодних юридичних наслідків, укази Президента Російської Федерації від 17 березня 2014 року № 147, від 21 лютого 2022 року № 71, від 21 лютого 2022 року № 72, від 29 вересня 2022 року № 685, від 29 вересня 2022 року № 686, а також будь-які інші рішення, акти та договори, прийняті, видані та укладені на підставі та/або у зв'язку з реалізацією зазначених указів Президента Російської Федерації, відповідно до того, що територія України є цілісною і недоторканною в межах її міжнародно визнаного державного кордону, а суверенітет України поширюється на всю її територію, наголошуючи, що відповідно до Акта проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, територія України є неподільною і недоторканною, підтверджуючи невіддільне суверенне право України на відновлення і збереження її територіальної цілісності в межах міжнародно визнаного державного кордону, з метою забезпечення державного суверенітету, територіальної цілісності, національної безпеки, захисту прав та свобод людини і громадянина, закріплених Конституцією та законами України, дотримуючись загально визнаних принципів та норм міжнародного права, зокрема імперативних норм загального міжнародного права, а також чинних міжнародних договорів України, у тому числі Договору між Україною і Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року, який не може бути припинений навіть внаслідок докорінної зміни обставин відповідно до статті 62 Віденської конвенції про право міжнародних договорів 1969 року.

При вищевказаних подіях Штатський Олександр Павлович, діючи умисно,

усвідомлюючи протиправність своїх дій, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку РФ підривної діяльності проти України, з метою завдати шкоди Україні, вчинив особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки – надавав допомогу (пособництво) державі-агресору, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора при наступних обставинах.

Установлено, що у період з початку повномасштабного вторгнення Російської Федерації на територію України громадянин України Штатський О.П. перебував на посаді головного фахівця з атомних електростанцій (з нагляду) – начальника служби відомчого нагляду та пожежної безпеки ВП «ЗАЕС» до 01.11.2022 відповідно до Наказу ВП «Запорізька АЕС» №880-п від 03.11.2021.

Так, дія трудового договору, укладеного із Штатським О.П., призупинена на період дії воєнного стану відповідно до Наказу ДП «НАЕК «Енергоатом» №1430-к від 01.11.2022. Крім того, Штатському О.П. наказом ВП «ЗАЕС» від 21.12.2022 №12 анульовано допуск до виконання особливих робіт на ядерних установках та з ядерними матеріалами, а також анульовано ліцензію серії ПО №000166 ДП «НАЕК «Енергоатом» на право здійснення організаційно-розпорядчих функцій, які пов'язані із забезпеченням ядерної та радіаційної безпеки у зв'язку з неспроможністю посадової особи дотримуватись ліцензійних умов.

При цьому, Штатський О.П., усвідомлюючи, що Російська Федерація окупувала, серед іншого, частину Запорізької області, у тому числі м. Енергодар, та сформувала окупаційну адміністрацію для управління вказаними територіями, перебуваючи на тимчасово окупованій території Запорізької області, у місті Енергодар, діючи умисно, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, з метою завдання шкоди Україні, надав допомогу державі-агресору шляхом реалізації та підтримки їх рішення, а саме указів президента РФ: «Про визнання Запорізької області» № 685 від 29 вересня 2022 року, «Про прийняття до російської федерації Запорізької області та утворення у складі російської федерації суб'єкта - Запорізької області» №7-ФКЗ від 04.10.2022, «Про особливості правового регулювання в області використання атомної енергії на території Запорізької області» № 711 від 05.10.2022), та дій, вчинених на виконання зазначених рішень; у том числі: створення, з метою забезпечення видимості легітимної діяльності окупованої Запорізької атомної електростанції згідно законодавства РФ та прийняття у федеральну власність об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції та іншого майна, необхідного для здійснення її діяльності; забезпечення закріплення на праві господарського відання за федеральним державним унітарним

підприємством «Запорізька АЕС»; наділення АТ «ЕО «ЗАЕС» статусом так званої експлуатуючої організації в області використання атомної енергії, яка здійснює діяльність з експлуатації та виводу з експлуатації об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції; здійснення контролю за роботою ЗАЕС під керівництвом представників держави-агресора.

Так, Штатський О.П., здійснюючи дії, направлені на пособництво державі-агресора (пособництво) всупереч наявних Указу Президента України №687/2022 від 04.10.2022 «Про нікчемність актів, що порушують суверенітет та територіальну цілісність України» та постанови Кабінету Міністрів України від 08.06.1998 р. № 830 «Про призначення експлуатуючої організації (оператора) ядерних установок», з метою реалізації та підтримки зазначених вище рішень та дій Російської Федерації, 27.10.2022 добровільно погодився на пропозицію представників державної корпорації «Росатом» та уклав трудовий договір №872/22-ТД від 27.10.2022 відповідно до наказу ДК «Росатом» №27-10-20220100/ЛС, відповідно до якого був призначений на посаду головного інспектора АТ «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС».

Поряд з цим, займана з 27.10.2022 Штатським О.П. посада – є керівною в організаційній структурі АТ «ЕО «ЗАЕС» (підпорядковується першому заступнику генерального директора АТ «ЕО «ЗАЕС»-директору атомної станції), під контролем якого знаходяться служба відомчого нагляду та пожежної безпеки, служба охорони труда, відділ охорони навколишнього середовища, відділ охорони здоров'я.

Встановлено, що до безпосереднього виконання свої обов'язків головного інспектора в структурі АТ «ЕО ЗАЕС» Штатський О.П. приступив 02.11.2022 після незаконного відсторонення (блокування пропусків та виведення з будівлі ВП «ЗАЕС») фактичного головного інспектора, який діяв відповідно до наказу ДП «НАЕК «Енергоатом».

При цьому, відповідно до зайнятої посади головного інспектора так званої АТ «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС», підконтрольної державі-агресору, Штатського О.П. наділено адміністративно-господарськими та організаційно-розпорядчими повноваженнями щодо забезпечення контролю за веденням технологічних режимів, експлуатації та технічного обслуговування, виконання регулярних обходів систем/обладнання енергоблоків, загальностанційних об'єктів, виробничих будівель і споруд ВП ЗАЕС; організації проведення щорічних перевірок стану ядерної безпеки, внутрішніх і цільових перевірок підрозділів ВП ЗАЕС, вибіркового контролю дотримання підрозділами і персоналом технологічної дисципліни; організації системи обходів робочих місць, включаючи порядок оцінки ефективності системи обходів та аналізу результатів обходів; організації та контролю ефективності нагляду, контролю та інспекцій за виконанням правил, норм і стандартів з безпеки, діяльності по попередженню порушень, координації взаємодію представників електростанції з членами комісій державного нагляду, забезпечення роботи комісій органів державного регулювання, що перевіряють стан робіт на ВП ЗАЕС в частині забезпечення ядерної, технічної, пожежної та радіаційної безпеки, охорони праці, експлуатації обладнання технологічного циклу АЕС, охорони навколишнього природного середовища; забезпечення

планування та контроль виконання діяльності підпорядкованих підрозділів тощо, що прямо впливає на розширення повноважень Штатського О.П., можливість впливу на співробітників ЗАЕС, вчинення дій щодо передачі інформації представникам держави-агресора про стан Запорізької атомної електростанції та її працівників.

Встановлено, що Штатський О.П. з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, діючи умисно на шкоду національним інтересам України, на виконання наказів невстановлених досудовим розслідуванням осіб з числа керівництва ДК «Росатом», АТ «Концерн Росенергоатом», АТ «ЕО «ЗАЕС», у взаємодії з представниками держави-агресора пропагував ідеї у середовищі співробітників ВП «ЗАЕС» щодо остаточного та невідворотного переходу Запорізької області, у тому числі Запорізької атомної електростанції, під контроль Російської Федерації, підбурюючи останніх до надання підтримки, сприяння та співпраці із представниками держави-агресора, у тому числі і шляхом підписання трудових договорів з АТ «ЕО «ЗАЕС», засновником якого є АТ «Концерн Росенергоатом».

Так, Штатський О.П., виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, з метою завдання шкоди Україні, надав допомогу державі-агресору з реалізації та підтримки їх рішень, а саме указів президента РФ: «Про визнання Запорізької області» № 685 від 29 вересня 2022 року, «Про прийняття до російської федерації Запорізької області та утворення у складі російської федерації суб'єкта - Запорізької області» №7-ФКЗ від 04.10.2022, «Про особливості правового регулювання в області використання атомної енергії на території Запорізької області» № 711 від 05.10.2022), та дій, вчинених на виконання зазначених рішень а саме: створення, з метою забезпечення видимості легітимної діяльності окупованої Запорізької атомної електростанції згідно законодавства РФ та прийняття у федеральну власність об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції та іншого майна, необхідного для здійснення її діяльності; забезпечення закріплення на праві господарського відання за федеральним державним унітарним підприємством «Запорізька АЕС»; наділення АТ «ЕО «ЗАЕС» статусом так званої експлуатуючої організації в області використання атомної енергії, яка здійснює діяльність з експлуатації та виводу з експлуатації об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції; здійснення контролю за роботою ЗАЕС під керівництвом представників держави-агресора, займаючи керівну посаду – головного інспектора в структурі АТ «ЕО «ЗАЕС», маючи організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, а також прямий та опосередкований вплив на співробітників окупованої ВП «ЗАЕС» та виконання останніми функціональних обов'язків на електростанції, неодноразово протягом кінця жовтня 2022 року по вересень 2023 року вчиняв дії, направлені на примушування співробітників окупованої ВП «ЗАЕС» до підписання трудових договорів, у тому числі застосовуючи погрози блокування пропусків, виведення з електростанції, пропозиції з обіцянками «кращої долі» в структурі АТ «Концерн Росенергоатом», а також із застосуванням неправдивої інформації щодо бездіяльності АТ «НАЕК «Енергоатом», з метою примушування до підписання

трудових договорів працівників ЗАЕС.

Так, Штатський О.П. у період з кінця жовтня 2022 року по вересень 2023 року (більш точні дати органом досудового розслідування не встановлено) здійснював вищевказані дії з співробітниками 5 блоку ВП «ЗАЕС» та в прямо підконтрольній йому службі відомчого нагляду та пожежної безпеки, а також відносно працівників інших структурних підрозділів окупованої Запорізької АЕС як самостійно, перебуваючи на посаді так званого головного інспектора, а також у супроводі представників держави-агресора.

Крім того, Штатський О.П., з 02.11.2022, фактично приступивши до виконання свої функціональних обов'язків головного інспектора в структурі АТ «ЕО «ЗАЕС», проводив наради керівників підрозділів вказаної експлуатуючої організації, здійснюючи контроль за виконанням вказівок представників держави-агресора, у тому числі приймав участь у нарадах із представниками держави-агресора, керівництвом АТ «ЕО «ЗАЕС» та АТ «Концерн Росенергоатом», мав безпосередній доступ відповідно до своїх повноважень до інформації та документації, що стосуються діяльності ВП «ЗАЕС», яку передавав представникам держави-агресора, у тому числі АТ «Концерн Росенергоатом» та Федеральній службі з екологічного, технологічного та атомного нагляду (Ростехнагляд).

Крім того, встановлено, що Штатський О.П., здійснював контроль та був відповідальний згідно з функціональними обов'язками, якими наділений головний інспектор в структурі АТ «ЕО «ЗАЕС», за проведення інспекції діяльності атомної електростанції відповідно до норм та законодавства Російської Федерації.

Так, восени 2022 року, але не раніше 27.10.2022, Штатський О.П., будучи головним інспектором в системі АТ «ЕО «ЗАЕС», маючи обов'язки з координації взаємодії з державними регулюючими та наглядовими органами, оголосив на загальній нараді керівного складу про проведення інспекторської перевірки щодо стану об'єктів атомної промисловості, присвяченої до підготовки ВП «ЗАЕС» до зимового періоду, яку будуть проводити представники Федеральної служби з екологічного, технологічного та атомного нагляду (Ростехнагляд), при цьому, з метою організації вказаної перевірки за нормами та законодавством Російської Федерації, постійно погрожуючи співробітникам, які не підтримували ідеї переходу під контроль представників держави-агресора та виконували свої обов'язки відповідно до наказів АТ «НАЕК «Енергоатом», зазначаючи, що у разі невиконання його вказівок щодо сприяння Ростехнагляду в інспекторській перевірці, стосовно працівників ВП «ЗАЕС» будуть вживатися заходи щодо відсторонення від службових обов'язків з подальшим звільненням, а також неодноразово акцентував на важливості вказаного заходу, ознайомлював увесь керівний склад з питаннями, що надавалися з метою проходження перевірки, та надавав контакти представників Ростехнагляду, яким необхідно звітуватися.

Так, Штатський О.П., вчиняючи вищенаведені діяння, а саме, займаючи керівну посаду головного інспектора в АТ «Експлуатуюча організація «Запорізька АЕС», яка належить до структури державної корпорації «Росатом», підтримуючи дії держави-агресора, спрямовані на виконання рішення про

наділення АТ «ЕО «ЗАЕС» статусом так званої експлуатуючої організації в області використання атомної енергії, яка здійснює діяльність з експлуатації та виводу з експлуатації об'єктів використання атомної енергії Запорізької атомної електростанції, виконуючи адміністративно-господарські та організаційно-розпорядчі функції головного інспектора в структурі АТ «ЕО «ЗАЕС» всупереч наявних українських нормативно-правових актів, закликаючи співробітників ВП «ЗАЕС» до підписання трудових договорів, з метою співпраці з представниками держави-агресора та встановлення остаточного контролю над роботою окупованої ЗАЕС, співпрацюючи з федеральними службами Російської Федерації та виконуючи розпорядження та накази представників держави-агресора, підтримуючи ідеї невідворотного контролю Російської Федерації на території Запорізької області та перебування ЗАЕС під їх контролем, вчиняє умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), які спрямовані на підлив енергосистеми України, територіальної цілісності та суверенітету України, тобто вчиняє дії, з метою нанесення шкоди Україні.

Таким чином, громадянин України Штатський Олександр Павловича, 18 травня 1979 року народження, обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, тобто у скоєнні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Старший слідчий 2 відділу 3 управління
досудового розслідування Головного
слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції

Софія ДИКА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор третього відділу управління
організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях органів безпеки
Департаменту нагляду за додержанням
законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Анжела МИХАЙЛОВА

«12» квітня 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність,

досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий 2 відділу 3 управління
досудового розслідування Головного
слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції

Софія ДИКА